

عنوان مقاله:

رابطه بین خودشیفتگی و مدیریت بحران مدیران دبیرستانهای شهر کرمانشاه

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی توسعه پایدار در علوم تربیتی و روانشناسی، مطالعات اجتماعی و فرهنگی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

محمد صدیقی چگینی - دانشجوی کارشناسی ارشد تاریخ فلسفه آموزش و پرورش

مرجان بهزادفر - استادیار دانشگاه پیام نور همدان

خلاصه مقاله:

مقدمه: مدیران سازمانها نقش کلیدی در رویارویی با بحرانهایی را دارند که ممکن است موجودیت سازمانشان را تهدید کند. در چگونگی و روش برخورد با بحران، ویژگیهای شخصیتی مدیر حائز اهمیت است. هدف از این پژوهش با هدف بررسی رابطه میان میزان توانایی مدیریت بحران و خودشیفتگی مدیران انجام شد. روش: این مطالعه از حیث روش کمی بوده و با استفاده از روش همبستگی انجام شده است. جامعه آماری کلیه مدیران (مرد و زن) مقطع تحصیلی متوسطه شهر کرمانشاه در سال تحصیلی 93-1392 بودند (n=404) که با استفاده از روش نمونه گیری خوشه ای چندمرحله ای، نمونههای 222 نفری انتخاب شد. برای سنجش خودشیفتگی از پرسشنامه شخصیت خودشیفته (NPI-16) و برای بررسی میزان توانایی مدیریت بحران از پرسشنامه محقق ساخته استفاده گردید. یافته ها: نتایج تحقیق نشان داد که رابطه ی معناداری بین خودشیفتگی و مدیریت بحران وجود ندارد. به عبارت دیگر، میزان بالا یا پایین خودشیفتگی با میزان توانایی مدیریت بحران مدیران رابطه ندارد. نتیجه گیری: به نظر میرسد یکی از عوامل مهمی که بر این یافته تأثیر گذاشته است، مدیریت متمرکز آموزش و پرورش باشد. طبق این دیدگاه، تمام برنامه ها و اقدامات باید مورد تأیید مقامات بالاتر باشد. در چنین شرایطی، دور از ذهن نخواهد بود که ویژگیهای شخصیتی مدیران مجال کمتری جهت تأثیرگذاری در تدوین برنامه ها و برنامه ریزی برای بحرانها پیدا کند.

کلمات کلیدی:

خودشیفتگی، مدیریت بحران، ویژگی شخصیتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/320797>

